

Beslissing 2013-04 van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Jan De Sutter

tegen

Het Laatste Nieuws

Met een brief van 22 maart 2012 dient de heer Jan De Sutter, korpschef van de politiezone Zottegem / Herzele / Sint-Lievens-Houtem, klacht in tegen Het Laatste Nieuws en journalist Dirk Coosemans. De klacht komt na een artikel in de krant van 25 februari 2012 onder de titel 'Politie speelt verwarde vrouw van 80 jaar kwijt' en een daarop volgend artikel in de krant van 27 februari 2012 onder de titel 'Dochter vermiste Afrikaanse vrouw verontwaardigd over politieoptreden'.

Geert Van Hecke, toenmalig redactiemanager van Het Laatste Nieuws, heeft hierop op 25 april 2012 per brief geantwoord. Namens klager heeft advocaat Laurence Hubert gerepliceerd met een brief van 28 september 2012.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek is op 26 februari 2013 samengekomen. Klager was persoonlijk aanwezig, vergezeld door zijn advocaat Stephanie Wuyts. Journalist Dirk Coosemans was persoonlijk aanwezig en Het Laatste Nieuws werd vertegenwoordigd door Geert Van Hecke.

DE FEITEN

Tussen september 2011 en december 2011 heeft Dirk Coosemans in Het Laatste Nieuws meerdere kritische artikelen gepubliceerd over ontwikkelingen en problemen bij de lokale politie in Zottegem, namelijk het organiseren en later afvoeren van een maandelijks happy hour, bedoeld om de sfeer in het korps te verbeteren, en de activiteiten van een commissaris, die werd opgemerkt toen hij het gras voor het commissariaat aan het maaien was. Eigenlijke aanleiding voor de klacht zijn twee artikelen in Het Laatste Nieuws in februari 2012 – en overigens niet van de hand van Dirk Coosemans – over het politieoptreden tegenover een Afrikaanse vrouw zonder identiteitsdocumenten, die nadat ze wegens winkeldiefstal was opgepakt, door de politie naar het station werd gebracht met de bedoeling om daar de trein naar Brussel te nemen. De vrouw, die de taal niet sprak, was nadien twee dagen vermist, wat tot kritiek leidde op de politieaanpak.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager en zijn advocaat voeren aan dat journalist Dirk Coosemans sedert september 2011 misbruik maakt van zijn positie om in de krant een persoonlijke vete met hem uit te vechten. Het ging een eerste keer mis in september 2011, toen Coosemans zich niet hield aan een afspraak om zijn artikel vooraf te laten nalezen door klager. De afspraak was gemaakt na een informeel gesprek waarbij onder meer klager en journalist Coosemans betrokken waren, en waarop de praktijk van het happy hour werd toegelicht. Het niet laten nalezen van het artikel leidde tot een onduidelijkheid in de bijdrage die werd gepubliceerd in de krant van 10 september 2011. In meerdere artikelen die nadien verschenen heeft Coosemans, die nochtans

een nationaal redacteur is en geen lokaal verslaggever, er alles aan gedaan om het korps in een slecht daglicht te plaatsen. Dit had betrekking zowel op de verdere berichten over het happy hour en over de afschaffing ervan, als over twee artikelen over een commissaris die gefotografeerd werd terwijl hij het gras aan het maaien was. De publicatie van die foto maakt trouwens een inbreuk uit op de beeldrechten van betrokkene. Ze was bovendien misleidend, aangezien de foto al twee jaar geleden genomen was, wat in het artikel niet werd vermeld. Ten slotte bevatten de twee artikelen van februari 2012 over de Afrikaanse vrouw eveneens meerdere feitelijke fouten. Klager is dan ook van mening dat Het Laatste Nieuws en Dirk Coosemans meerdere inbreuken hebben gepleegd op de journalistieke beroepsethiek, en meer bepaald op de bepalingen inzake waarheidsgetrouw berichten (art. 2 tot en met 6), het beginsel van hoor en wederhoor (art. 20), het naleven van afspraken (art. 21) en het respect voor de menselijke waardigheid (art. 24). Klager betoogt ook dat het recht op afbeelding van de ‘grasrijdende’ commissaris geschonden werd.

Journalist Dirk Coosemans en Het Laatste Nieuws zijn van mening dat de klacht in haar geheel als ongegrond moet afgewezen worden. Coosemans erkent dat hij ingestemd heeft met het verzoek van klager om zijn eerste artikel voor publicatie te laten nalezen. Dat de tekst uiteindelijk toch niet werd voorgelegd, wordt toegeschreven aan het gemoedelijke karakter van het voorafgaand onderhoud dat maakte dat de neerslag ervan in een artikel zo risicoloos was dat nalezen overbodig werd geacht. Klager heeft overigens erkend dat hij geen probleem heeft met de inhoud van het eerste artikel. Coosemans en Het Laatste Nieuws betwisten formeel dat in de daarop volgende artikelen de feiten onjuist werden weergegeven. Bovendien krijgen de betrokkenen telkens de kans om ook hun standpunt weer te geven, zodat de regel van hoor en wederhoor is nageleefd. Klager heeft er blijkbaar moeite mee dat de interne problemen van zijn korps via de krant bekend raken, maar dat kan hij de journalist niet ten kwade duiden. Coosemans en Het Laatste Nieuws ontkennen ook dat de berichtgeving in enige mate schadelijk zou zijn voor de menselijke waardigheid van de betrokkenen. Wat de ‘grasmaaiende’ commissaris betreft, werd erop gewaakt om enkel zijn initialen weer te geven en is zijn gezicht op de foto onscherp weergegeven.

BESLISSING

Wat de afspraken om het artikel vooraf te laten nalezen betreft (Art. 21 Code):

De journalist erkent dat hij heeft toegezegd om het artikel voor publicatie te laten nalezen, maar dat hij nadien daarvan heeft afgezien. Art. 21 van de Code zegt: “... gemaakte afspraken moeten wel worden nageleefd, met name wanneer het gaat over het noemen van namen of de voorinzage van teksten.” Op dit punt is de klacht gegrond.

Wat de beweerde onjuiste berichtgeving betreft (Art. 2 tot en met 6 Code):

De Raad voor de Journalistiek stelt vast dat de diverse artikelen gebaseerd zijn op reële gebeurtenissen, die door klager niet worden ontkend. Ook is erover gewaakt om het standpunt van de betrokkenen telkens in het artikel weer te geven, zodat het beginsel van hoor en wederhoor is nageleefd. Woordkeuze en formulering zijn weliswaar hier en daar wat suggestief gekleurd, maar daar kan niet uit worden afgeleid dat dit bewust is gebeurd met de bedoeling om klager te grieven. Het feit dat de foto van de gras maaiende commissaris niet gedateerd werd, maar dat enkel vermeld werd dat ze ‘een tijd geleden’ werd genomen, maakt evenmin een inbreuk uit op de journalistieke beroepsethiek.

Wat de beweerde inbreuken op de menselijke waardigheid betreft (Art. 24 Code):

De Raad stelt vast dat geen van de artikelen de menselijke waardigheid schendt, noch van klager noch van enig ander betrokkene in de berichtgeving.

Wat ten slotte de publicatie van een foto van een commissaris betreft, meent de Raad dat er, gelet op de rechtstreekse band tussen de inhoud van het artikel en de foto van de commissaris, geen beroepsethische fout is gemaakt.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond voor wat betreft het niet naleven van de afspraak om een artikel op voorhand te laten nalezen.

Brussel, 14 maart 2013